

ECLI:NL:GHARL:2014:5061

Instantie	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak	26-06-2014
Datum publicatie	26-06-2014
Zaaknummer	21-006505-13
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBGEL:2013:1807 , Meerdere afhandelingswijzen
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Het hof veroordeelt een 25-jarige verdachte voor kindermoord tot een gevangenisstraf van 7 maanden en TBS met voorwaarden.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

Afdeling strafrecht

Parketnummer: 21-006505-13

Uitspraak d.d.: 26 juni 2014

TEGENSPRAAK

Promis

Verkort arrest van de meervoudige kamer voor strafzaken

gewezen op het hoger beroep, ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank Gelderland van 23 juli 2013 met parketnummer 05-701495-11 in de strafzaak tegen

[verdachte],

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum],
thans verblijvende te FPK [Kliniek].

Het hoger beroep

De verdachte en de officier van justitie hebben tegen het hiervoor genoemde vonnis hoger beroep ingesteld. Uit de akte rechtsmiddel blijkt dat het door de officier van justitie ingestelde hoger beroep is beperkt tot dat deel van het vonnis waarvan beroep waarbij de verdachte ter zake van het onder 2 tenlastegelegde werd vrijgesproken.

Onderzoek van de zaak

Dit arrest is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van het hof van 12 juni 2014 en, overeenkomstig het bepaalde bij artikel 422 van het Wetboek van Strafvordering, het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg.

Het hof heeft kennisgenomen van de vordering van de advocaat-generaal. Deze vordering is na voorlezing aan het hof overgelegd. Het hof heeft voorts kennisgenomen van hetgeen door verdachte en haar raadsman, mr J.P.J. Botterblom, naar voren is gebracht.

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Verdachte is in eerste aanleg vrijgesproken van het onder 2 tenlastegelegde. De officier van justitie heeft tegen deze vrijspraak hoger beroep ingesteld en binnen veertien dagen na het instellen van het hoger beroep een schriftuur houdende grieven ingediend. De advocaat-generaal heeft tijdens de regiezitting van het hof van 9 januari 2014 evenwel reeds aangekondigd ter zake van dit feit vrijspraak te zullen vorderen, wat zij ook heeft gedaan ter terechtzitting van het hof van 12 juni 2014. Bij deze stand van zaken komt het hof tot het oordeel dat het openbaar ministerie geen rechtens te respecteren belang (meer) heeft bij behandeling in hoger beroep van dit gevoegde feit. Het hof zal de officier van justitie daarom onder verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 28 juni 2011, LJN: BP2709 met toepassing van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering niet-ontvankelijk verklaren in het door haar ingestelde hoger beroep.

Hoger beroep tegen de gegeven vrijspraak van het onder 2 tenlastegelegde staat niet open voor de verdachte. Zij zal daarom in zoverre eveneens niet-ontvankelijk worden verklaard in het hoger beroep.

Het vonnis waarvan beroep

Het hof zal het vonnis waarvan beroep voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen, vernietigen omdat het tot een andere strafoplegging komt. Het hof zal daarom opnieuw rechtdoen.

De tenlastelegging

Aan verdachte is -na wijziging van de tenlastelegging ter terechtzitting in eerste aanleg en voor zover thans nog aan de orde- tenlastegelegd dat:

1 primair:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te [plaats], althans in Nederland, als moeder, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit, opzettelijk haar kind, bij of kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind te beletten en/of te belemmeren en/of haar (pasgeboren) kind voeding te onthouden en/of bloot te stellen aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden.

1 subsidiair:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te [plaats], althans in Nederland, als moeder, onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar bevalling, opzettelijk haar kind, bij of kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind

te beletten en/of te belemmeren en/of haar (pasgeboren) kind voeding te onthouden en/of bloot te stellen aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden.

1 meer subsidiair:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te [plaats], althans in Nederland, opzettelijk en met voorbedachten rade, althans opzettelijk, haar (pasgeboren) kind van het leven heeft beroofd, hierin bestaande dat verdachte opzettelijk na kalm beraad en rustig overleg, althans na een (kort) tevoren genomen besluit, althans opzettelijk, (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind heeft belet en/of belemmerd en/of haar (pasgeboren) kind voeding heeft onthouden en/of heeft blootgesteld aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden.

1 meest subsidiair:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te [plaats], althans in Nederland, opzettelijk haar (pasgeboren) kind, tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging zij krachtens de wet verplicht was, in een hulpeloze toestand heeft gebracht en/of gelaten, immers heeft zij, verdachte, toen haar (pasgeboren) kind (medische) verzorging en/of voeding behoefde, opzettelijk nagelaten die (medische) verzorging te verlenen en/of die voeding te geven, en/of nagelaten tijdig -adequate- (medische) hulp in te roepen, terwijl dit feit/deze feiten de dood van dat (pasgeboren) kind ten gevolge heeft gehad.

Indien in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

De beslissing inzake het bewijs

Standpunt van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan het onder 1 primair tenlastegelegde, te weten kindermoord. Zij gaat uit van de volgende bewijsconstructie:

- Verdachte is op 27 augustus 2011 bevallen. De baby werd levend geboren, maar is diezelfde dag dood aangetroffen in een klike.
- Op basis van de bevindingen van deskundigen kan worden uitgesloten dat de baby is gestorven door (droge) verdrinking of onderkoeling, zodat verstikking als doodsoorzaak overblijft.
- Verdachte heeft tijdens de zwangerschap noch tijdens of na de bevalling om hulp gevraagd. Na de bevalling heeft zij de baby in een handdoek gewikkeld. Vervolgens heeft zij de baby in twee vuilniszakken verpakt, deze vuilniszakken dichtgeknoopt en dit pakket in de klike gedaan. Deze handelingen van verdachte duiden erop dat zij willens en wetens heeft willen voorkomen dat de baby zou worden ontdekt. Tevens duiden deze handelingen erop dat verdachte de baby bewust heeft gesmoord. De verklaring van verdachte dat zij geen levenstekenen van de baby heeft gezien, strookt niet met de werkelijkheid en verklaart evenmin waarom de baby op genoemde wijze door verdachte is ingepakt. Het feit dat verdachte precies kan vertellen wat ze heeft gedaan, duidt op een zeer bewust en weloverwogen handelen.

Standpunt van de verdediging

De raadsman heeft zich op het standpunt gesteld dat algehele vrijspraak dient te volgen.

Hij heeft daartoe aangevoerd dat niet is komen vast te staan wanneer en waaraan de baby is overleden, zodat niet is vast te stellen of het overlijden is veroorzaakt door een handelen van verdachte, en indien dit wel het geval is, door welk handelen dan. Dit betekent volgens de raadsman dat de bestanddelen "voorbedachten rade", "opzettelijk" en "ten gevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden" niet bewezen kunnen worden verklaard en dat er evenmin bewijs is voor het causale verband zoals dat onder 1 meest subsidiair is tenlastegelegd. Met betrekking tot het onder 1 primair, 1 subsidiair en 1 meer subsidiair tenlastegelegde heeft de raadsman daarnaast aangevoerd dat verdachte in een onmiddellijke gemoedsbeweging heeft gehandeld zodat ook daarom geen sprake is van "voorbedachte rade", en dat het

opzet van verdachte niet kan worden afgeleid uit haar handelen en ook niet uit de vermeende wetenschap omtrent haar zwangerschap. Tot slot heeft de raadsman aangevoerd dat het goed mogelijk is dat verdachte niet heeft gemerkt dat de baby na de bevalling nog leefde en dat ook om die reden niet bewezen kan worden verklaard dat verdachte opzet heeft gehad op de dood van haar baby.

Verklaring van de verdachte ter terechtzitting in hoger beroep

Verdachte heeft ter terechtzitting in hoger beroep verklaard dat zij niet wist dat zij zwanger was. Op 27 augustus 2011 is zij bevallen terwijl zij op de wc zat. Daar was niemand bij aanwezig. De bevalling overrompelde haar volledig. Toen het hoofdje eruit kwam, heeft zij dit kort ondersteund. Nadat de baby was geboren, heeft verdachte haar (door de schrik) laten vallen in de wc-pot. De baby lag met het hoofdje naar beneden in het water. De voetjes van de baby lagen omhoog, tegen de wand van de wc-pot aan. De placenta was er toen ook al uit en lag bovenop de baby. Verdachte is direct gaan staan, zij heeft zich omgedraaid en ze heeft de baby uit de wc-pot gepakt. Op dat moment ademde de baby niet. Verdachte zag namelijk het borstkasje niet op en neer gaan. De armpjes en de beentjes van de baby bewogen ook niet. Verdachte heeft toen geprobeerd om de baby te reanimeren. Vervolgens heeft verdachte de baby op handdoeken op de vloer gelegd. Zij heeft daarna nog een handdoek gepakt en het lijfje van de baby daarin gewikkeld. Verdachte is zich gaan douchen. Na het douchen is zij met de baby, die in de handdoek was gewikkeld, naar de slaapkamer gelopen. Samen met de handdoek waarmee verdachte zich had afgedroogd, heeft zij de baby op de grond gelegd. Verdachte heeft zich aangekleed. Daarna is zij naar beneden gegaan en heeft twee vuilniszakken gepakt. Vervolgens heeft zij de baby, die nog steeds in een handdoek was gewikkeld, in de twee vuilniszakken gedaan en de vuilniszakken met daarin de baby in een klike gelegd.

Beoordeling door het hof

Het hof bespreekt eerst de kwestie van het opzet van verdachte en vervolgens de vraag naar de toerekening van de dood van het kind aan verdachte. Hierbij stelt het hof voorop dat het slechts in zeer beperkte mate gebruik maakt van verklaringen van de verdachte, aangezien het hof aan een aanzienlijk deel van haar verklaringen om diverse redenen geen geloof hecht. Zo hecht het hof bijvoorbeeld geen geloof aan haar ter zitting van het hof afgelegde verklaring dat zij de baby gereanimeerd zou hebben, onder meer omdat zij dit niet eerder heeft verklaard.

[ex-partner verdachte], de toenmalige partner van verdachte, heeft bij de politie verklaard dat hij heeft gezien dat verdachte dikker werd. Bij het voetballen werd aan hem gevraagd of verdachte zwanger was. Hij heeft aan verdachte gevraagd of dit zo was, maar zij verzekerde hem niet zwanger te zijn. Steeds meer mensen vroegen of verdachte zwanger was, onder anderen een telefoonverkoper in Veenendaal en een baliemedewerkster op het vliegveld, toen zij (naar later bleek een week voor de bevalling) na een vakantie op de Canarische Eilanden incheckten voor de terugvlucht. Verdachte zei steeds dat dat niet zo was. Het is [ex-partner verdachte] opgevallen dat hij zijn hand niet op haar buik mocht leggen. Voorts heeft [ex-partner verdachte] verklaard dat hij tijdens de vakantie op de Canarische Eilanden in augustus 2011 foto's heeft gemaakt van verdachte in bikini op het strand.

Er is onderzoek gedaan naar een digitale camera waarop foto's stonden uit de periode van 23 december 2010 tot en met 20 augustus 2011. Uit dat onderzoek is gebleken dat drie foto's waren gewist. Deze waren bij gelegenheid van onderzoek door de politie nog wel op de camera beschikbaar. Twee van die foto's konden zichtbaar worden gemaakt en zijn in het dossier opgenomen. Verdachte heeft ter terechtzitting in eerste aanleg verklaard dat zij een vakantiefoto van de camera heeft gewist. Dat was een foto die tijdens de vakantie op de Canarische Eilanden was gemaakt. Zij was daarop met blote buik te zien. Net als de rechtbank heeft het hof op de foto's waargenomen dat verdachte een dikke buik heeft die

Verder is uit onderzoek gebleken dat op 9 augustus 2011 zoekvragen zijn ingevoerd op een computer, die beveiligd was met een wachtwoord. Dit betroffen onder meer de volgende vragen: "lekkende borsten", "in december zwanger wanneer uitgerekend" en "bevalling opwekkend". Vervolgens zijn naar aanleiding van deze zoekvragen websites bezocht, onder andere:

[internetadres] en

[internetadres]

De sessie met zoekvragen vond plaats aansluitend op een bezoek aan de profielsite [naam website] met het profiel van verdachte. De sessie begon om omstreeks 16:20 uur en eindigde omstreeks 16:42 uur. Gebleken is dat verdachte op 9 augustus 2011 tussen 16.20 uur en 16.42 uur alleen thuis was in het huis van de ouders van [ex-partner verdachte] en dat zij beschikte over het wachtwoord van de betreffende computer. Het hof leidt uit een en ander af dat het verdachte is geweest die de searches heeft verricht.

Verdachte is op 27 augustus 2011 in haar eentje bevallen in de badkamer in de woning van de familie van [ex-partner verdachte], genaamd [naam]. Op geen enkel moment voor, tijdens of na de bevalling heeft verdachte om hulp geroepen, terwijl [ex-partner verdachte] en zijn ouders in de woning aanwezig waren. Hoewel het huis erg gehorig is, heeft niemand van hen de baby horen schreeuwen. [ex-partner verdachte] heeft verdachte alleen een keer "au" horen zeggen.

Na de bevalling is verdachte zich gaan douchen en heeft zij de badkamer schoongemaakt. Zij heeft de baby in een handdoek gewikkeld en meegenomen naar de slaapkamer. Toen [ex-partner verdachte] haar vroeg wat dat bundeltje was, heeft zij niets gezegd over de bevalling. Zij zei dat het vieze handdoeken waren die zij in de was wilde doen en dat [ex-partner verdachte] in bed moest blijven liggen. Vervolgens heeft zij de baby, gewikkeld in een handdoek, in een vuilniszak gedaan en die vuilniszak dichtgeknoopt. Die dichtgeknoopte vuilniszak heeft zij in een andere vuilniszak gedaan en deze ook dichtgeknoopt. De dichtgeknoopte vuilniszakken met daarin de baby heeft zij buiten in een klike achtergelaten.

De vader van [ex-partner verdachte] heeft verklaard dat hij de vuilniszakken uit de klike heeft gehaald. Toen hij de eerste vuilniszak had geopend door de strik los te trekken, zag hij dat er een tweede vuilniszak in zat. Ook deze heeft hij geopend door de strik los te trekken. Hij zag een blauwe handdoek, een rompje en een paar beentjes. Op foto's die de technische recherche heeft gemaakt, is te zien dat het hoofdje en het bovenlichaam van de baby in een blauwe handdoek zijn gewikkeld. [ex-partner verdachte] heeft verklaard dat verdachte, toen hij haar vroeg waarom ze het niet had verteld, zei dat ze het niet durfde te vertellen omdat ze zich schaamde en dat ze wilde dat niemand het wist.

Uit deze feiten en omstandigheden leidt het hof af dat verdachte wist dat ze zwanger was, dat ze deze zwangerschap bewust heeft ontkend en dat ze bewust heeft getracht om de bevalling verborgen te houden. Verdachte heeft weliswaar bij herhaling aangevoerd dat uit een in januari verrichte zwangerschapstest zou zijn gebleken dat zij niet zwanger was, maar het hof verwerpt dit betoog. Het hof acht niet geloofwaardig – en daarmee niet aannemelijk – dat zij een zwangerschapstest heeft verricht met die uitkomst. Daar komt bij dat er na januari steeds duidelijkere tot (zo goed als) onmiskenbare aanwijzingen voor verdachte waren dat zij wel zwanger was.

Uit de wetenschap van verdachte over de zwangerschap en uit haar gedragingen voor en na de bevalling zoals hiervoor omschreven, leidt het hof af dat verdachte opzet heeft gehad op de dood van haar baby en dat zij heeft gehandeld ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit. Niet aannemelijk is geworden dat verdachte heeft gehandeld in een onmiddellijke gemoedsbeweging.

Arts en patholoog dr. [patholoog] heeft in het sectierapport van 10 februari 2012 geconcludeerd dat bij sectie het lichaam van een normaal ontwikkeld, pasgeboren meisje werd gezien en dat de bevindingen erop duiden dat het een voldragen baby betrof, die levend geboren is, geademd en gehapt heeft en dus zelfstandig buiten het lichaam van de moeder heeft geleefd. Beide longen waren luchthoudend. Er werden geen breuken aan het beenderstelsel gezien. Er waren macroscopisch en lichtmicroscopisch geen zichtbare aangeboren of andere ziekelijke orgaanafwijkingen, die het intreden van de dood zouden kunnen verklaren of hiervoor van betekenis geweest zouden kunnen zijn. Bij sectie en aanvullende onderzoeken is er geen

doodsoorzaak aangetoond. Gezien de toedracht dient overlijden ten gevolge van verstikking door luchtwegbelemmering (bijvoorbeeld door smoren, in een dichtgeknoopte zak achterlaten, inhalatie van water in een met water volgelopen toilet) te worden overwogen. Gezien het hulpeloos achterlaten, kunnen onderkoeling, een laag glucosegehalte door onthouden van voeding, ook een rol hebben gespeeld bij het overlijden. Bij de genoemde oorzaken hoeven geen objectievebare verschijnselen zichtbaar te zijn.

In het verslag met betrekking tot de CT-thorax van 27 augustus 2011 heeft de radioloog [radioloog] geconcludeerd dat de baby postpartum geademd heeft en lucht heeft ingeslikt. De CT-thorax toont lucht in de bronchiaalboom. Tevens is sprake van luchthoudendheid van het longweefsel.

In het rapport Neuropathologisch onderzoek van 10 januari 2012 heeft arts en patholoog [patholoog] geconcludeerd dat het neuropathologisch onderzoek van de hersenen behoudens zeer uitgesproken hyperemie en vlak voor het overlijden opgetreden hypoxische beschadiging geen afwijkingen vertoont.

Gynaecoloog [gynaecoloog] heeft op 3 oktober 2012 gerapporteerd dat onderkoeling een geleidelijk proces is. Een baby wordt met een temperatuur van 37 °C geboren. Een pasgeborene dient in een neutrale omgevingstemperatuur verpleegd te worden (zoals te worden afgedroogd, aangekleed en onder een dekentje gestopt). Indien geen adequate maatregelen worden genomen, daalt de lichaamstemperatuur met 0,1-0,3 °C per minuut. Bij een centrale temperatuur van 35 °C noemt men het onderkoeling. Onderkoeling zal leiden tot een geleidelijke uitval van organen en functies met uiteindelijk de dood als gevolg.

Kinderarts-neonatoloog [kinderarts-neonatoloog] heeft op 5 maart 2013 gerapporteerd dat hij ervan uitgaat dat een levend pasgeboren baby die in een afgesloten zak met een handdoek om het hoofdje wordt gedeponeerd in een klike die buiten staat, nog maximaal één uur in leven blijft.

Op grond van de hiervoor genoemde bewijsmiddelen en overwegingen – inclusief die welke betrekking hebben op het opzet van verdachte - komt het hof tot de conclusie dat de baby door actief handelen van verdachte als gevolg van verstikking, het onthouden van voedsel en/of onderkoeling is overleden. Hieruit vloeit voort dat het hof verwerpt het verweer

dat de verdediging onder verwijzing naar verklaringen en (statistische) gegevens heeft gevoerd dat een andere doodsoorzaak (waaronder droge verdrinking) niet kan worden uitgesloten, omdat het hof niet aannemelijk acht dat er sprake zou zijn van een andere, toevallige doodsoorzaak, buiten het bewuste en gewilde handelen of nalaten van verdachte om. Op dezelfde gronden verwerpt het hof het verweer dat verdachte niet heeft gemerkt dat het kind levend ter wereld kwam.

Het hof acht derhalve bewezen dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan het onder 1 primair tenlastegelegde.

Bewezenverklaring

Door wettige bewijsmiddelen, waarin zijn vervat de redengevende feiten en omstandigheden waarop de bewezenverklaring steunt, heeft het hof de overtuiging gekregen en acht het hof wettig bewezen, dat verdachte het onder 1 primair tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat:

1 primair:

zij op ~~of omstreeks~~ 27 augustus 2011 te [plaats], ~~althans in Nederland~~, als moeder, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit, opzettelijk haar kind, bij of kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind te beletten en/of te belemmeren en/of haar (pasgeboren) kind voeding te onthouden en/of bloot te stellen aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden.

Het hof acht niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd dan hierboven is bewezenverklaard, zodat deze daarvan behoort te worden vrijgesproken.

Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

het onder 1 primair bewezen verklaarde levert op:

kindermoord.

Strafbaarheid van de verdachte

De advocaat-generaal heeft zich op het standpunt gesteld dat verdachte verminderd toerekeningsvatbaar is.

De raadsman heeft, indien het hof tot een bewezenverklaring komt, bepleit verdachte volledig ontoerekeningsvatbaar te verklaren.

Het hof heeft acht geslagen op de rapporten die psychiater [psychiater] en GZ-psycholoog [psycholoog] op respectievelijk 17 januari 2012 en 19 januari 2012 over de verdachte hebben opgemaakt. Uit die rapporten blijkt dat bij verdachte sprake is van een persoonlijkheidsstoornis NAO met narcistische, antisociale en borderline trekken. Volgens [psychiater] en [psycholoog] moet verdachte op grond van die ziekelijke stoornis (ten minste) als verminderd toerekeningsvatbaar worden beschouwd. Voornoemde rapporten vinden bevestiging in de rapporten die [psychiater] en [psycholoog] op respectievelijk 10 juni 2014 en 6 juni 2014 over de verdachte hebben opgemaakt.

Het hof neemt de in de rapporten neergelegde conclusie over, dat het feit verdachte slechts in verminderde mate kan worden toegerekend. Op basis van de rapporten acht het hof niet aannemelijk geworden dat verdachte geen inzicht had in het wederrechtelijke van haar gedragingen of niet in staat was om haar gedrag overeenkomstig haar wil te bepalen dan wel dat op een andere grond toerekenbaarheid zou ontbreken.

Verdachte is strafbaar aangezien geen omstandigheid is gebleken of aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte geheel uitsluit.

Oplegging van straf en/of maatregel

De rechtbank heeft verdachte ter zake van het onder 1 primair tenlastegelegde veroordeeld tot een ^{7 van 11}gevangenisstraf voor de duur van twee jaren. Daarnaast heeft de rechtbank de maatregel van TBS met

voorwaarden opgelegd.

De advocaat-generaal heeft gevorderd dat verdachte ter zake van het onder 1 primair tenlastegelegde wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf die gelijk is aan de duur van het voorarrest, te weten 594 dagen, en dat daarnaast de maatregel van TBS met voorwaarden wordt opgelegd. De advocaat-generaal heeft gevorderd dat het hof beveelt dat die maatregel dadelijk uitvoerbaar is.

De raadsman heeft, indien het hof tot een bewezenverklaring komt en verdachte strafbaar acht, bepleit om geen hogere gevangenisstraf op te leggen dan de duur van het voorarrest. Volgens hem is het noch in het belang van de samenleving noch in dat van verdachte dat verdachte opnieuw naar de gevangenis zou moeten. Voorts heeft hij aangevoerd dat verdachte de rest van haar leven met dit persoonlijk drama zal moeten leven en dat zij geen enkele strafrechtelijk relevante documentatie heeft. Indien het hof tot oplegging van TBS met voorwaarden komt, heeft de raadsman verzocht om te bevelen dat deze uitvoerbaar bij voorraad is.

De hierna te melden strafoplegging is in overeenstemming met de aard en de ernst van het bewezenverklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan, mede gelet op de persoon van verdachte, zoals van een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken.

Verdachte heeft haar pasgeboren baby opzettelijk van het leven beroofd, uit vrees voor ontdekking van de bevalling. Dit is een zeer ernstig feit. Een pasgeborene is weerloos en voor haar overleven volledig afhankelijk van anderen, in het bijzonder van haar moeder. Verdachte heeft haar baby evenwel geen enkele kans gegeven. Het feit heeft een schok teweeg gebracht, niet alleen bij de vader van de baby en diens ouders die het lijkje volkomen onvoorbereid in hun klike hebben aangetroffen, maar ook in de samenleving als geheel. De ernst van het feit rechtvaardigt oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf.

Het hof heeft voorts rekening gehouden met de inhoud van de genoemde rapporten die psychiater [psychiater] en GZ-psycholoog [psycholoog] over verdachte hebben opgemaakt en met de inhoud van de door de reclassering opgemaakte rapporten.

Psychiater [psychiater] heeft geconstateerd:

"Bij betrokkene is sprake van een persoonlijkheidsstoornis NAO met narcistische, anti-sociale en borderline trekken. Dit was ook zo ten tijde van het tenlastegelegde.

De persoonlijkheidsstoornis, de massale loochening hebben haar handelen ten tijde van de ten laste gelegde feiten, indien bewezen geacht, in hoge mate beïnvloed. De persoonlijkheidsstoornis, de gebrekkige gewetensfunctie, haar falende realiteitstoetsing en eigen waarheden, hebben haar uiteindelijk in een sociaal isolement gedrukt. Wanneer het betrokkene niet bevalt, zal zij 'afhaken' en vasthouden en een eigen koers varen. Van belang is dat deze (krachtige) eigenschap van betrokkene onderkend wordt.

Verder dient betrokkene begeleid te worden in wonen, werken en financiën, alle factoren die haar 'eigen waarheden' hebben versterkt. Haar psychopathologie, copingsmechanismen en probleemoplossend vermogen schieten tekort. De kans op recidive wordt op middellange termijn als matig ingeschat. Het gevaar voor anderen zal naar alle waarschijnlijkheid gelegen zijn in een nieuwe zwangerschap (...). Het wordt in overweging gegeven om betrokkene een tbs met voorwaarden op te leggen. Gezien de noodzaak van behandelintensiteit en het matige beveiligingsniveau dat nodig is, kan gedacht worden aan een te behandelen in een FP Afdeling of FP Kliniek."

GZ-psycholoog [psycholoog] heeft geconstateerd:

"Bij betrokkene is sprake van een persoonlijkheidsstoornis NAO met narcistische, antisociale en borderline trekken. Ten tijde van het plegen van het ten laste gelegde feit was daarvan eveneens sprake. Deze stoornis beïnvloedde onderzochtes gedragskeuzes en gedragingen ten tijde van het ten laste gelegde.

Betrokkene is ten minste verminderd toerekeningsvatbaar te achten. Haar borderlinestructuur, haar persoonlijkheidsstoornis, haar gebrek aan gewetensfuncties, haar leugenachtige attitude, haar gebrekkige empathische vermogens, haar parasitaire handelen, haar sociaal isolement, haar primitieve afweermechanismen en haar passieve copingvaardigheden maken dat de kans op recidive op middellange termijn als matig ingeschat dient te worden. Geadviseerd wordt om betrokkene tbs met voorwaarden op te leggen en haar gezien de behandelintensiteit en het matige beveiligingsniveau te behandelen in een FPA- of FPK.”

Reclassering Nederland heeft in haar rapport van 1 juli 2013 geadviseerd om TBS met voorwaarden op te leggen. Zij heeft dit advies gehandhaafd in haar rapport van 2 juni 2014. Uit dat laatste rapport volgt dat verdachte sinds enkele maanden is opgenomen in de FPK te [plaats], waar een aanvang is gemaakt met haar behandeling. Na een behandelpauze lijkt ze meer te profiteren van het behandelaanbod en komt ze meer in behandeling. De FPK is bereid verdachte behandeling te bieden en indiceert haar voor een vervolgfdeling. De reclassering adviseert in dit rapport om de eerder voorgestelde voorwaarden te wijzigen aangezien verdachte thans in een andere instelling verblijft. Deze gewijzigde voorwaarden zijn opgenomen in het rapport van 2 juni 2014.

Het hof volgt de deskundigen in hun advies om TBS met voorwaarden op te leggen. Aan de voorwaarden daarvoor is voldaan. Bij verdachte bestond tijdens het begaan van het feit een persoonlijkheidsstoornis. Het bewezen verklaarde feit betreft een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van meer dan vier jaren is gesteld. De veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen eist het opleggen van de maatregel. Over verdachte zijn twee met redenen omkleed, gedagtekende en ondertekende adviezen uitgebracht, waaronder één van een psychiater. Op die rapporten zijn kort voor de zitting van 12 juni 2014 aanvullingen binnengekomen, die niet tot een andere conclusie leiden. Ter bescherming van de veiligheid van anderen en de algemene veiligheid van personen of goederen zullen aan deze terbeschikkingstelling de voorwaarden betreffende het gedrag van de ter beschikking gestelde worden verbonden, zoals die zijn geformuleerd in het rapport van de reclassering van 2 juni 2014.

Nu het feit verdachte wel – zij het gedeeltelijk – kan worden toegerekend, zal daarnaast een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van beperkte duur worden opgelegd. Bij het bepalen van de duur van de gevangenisstraf heeft het hof meegewogen dat moord gepleegd door een moeder uit vrees voor de ontdekking van de bevalling door de wetgever, gelet op het daarop gestelde strafmaximum van 9 jaren, als aanzienlijk minder strafwaardig wordt beschouwd dan moord als bedoeld in artikel 289 van het Wetboek van Strafrecht. De reden hiervoor is gelegen in de bijzondere gemoedstoestand van de verdachte. Voorts heeft het hof meegewogen dat het feit in verminderde mate aan verdachte kan worden toegerekend, dat zij niet eerder is veroordeeld en dat haar ook de maatregel van TBS met voorwaarden zal worden opgelegd. Alles afwegende acht het hof naast die maatregel oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van 7 maanden passend en geboden.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

Het hof heeft gelet op de artikelen 27, 37a, 38, 38a en 291 van het Wetboek van Strafrecht.

Deze voorschriften zijn toegepast, zoals zij golden ten tijde van het bewezenverklaarde.

BESLISSING

Het hof:

Verklaart de officier van justitie niet-ontvankelijk in het hoger beroep.

Verklaart de verdachte niet-ontvankelijk in het hoger beroep voor zover dat is gericht tegen de gegeven vrijspraak van het onder 2 tenlastegelegde.

Vernietigt het vonnis voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen en doet in zoverre opnieuw recht:

Verklaart zoals hiervoor overwogen bewezen dat de verdachte het onder 1 primair ten laste gelegde heeft begaan.

Verklaart niet bewezen hetgeen de verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven is bewezen verklaard en spreekt de verdachte daarvan vrij.

Verklaart het onder 1 primair bewezen verklaarde strafbaar, kwalificeert dit als hiervoor vermeld en verklaart de verdachte strafbaar.

Veroordeelt de verdachte tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **7 (zeven) maanden**.

Beveelt dat de tijd die door de verdachte vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in enige in artikel 27, eerste lid, of artikel 27a van het Wetboek van Strafrecht bedoelde vorm van voorarrest is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde gevangenisstraf in mindering zal worden gebracht, voor zover die tijd niet reeds op een andere straf in mindering is gebracht.

Gelast dat de verdachte voor de duur van twee jaren - behoudens verlenging - **ter beschikking wordt gesteld**, onder de volgende voorwaarden:

- Verdachte houdt zich aan de voorwaarden en aanwijzingen die haar gesteld zijn door of namens de toezichthoudende instantie, te weten Stichting Reclassering Nederland.
- Verdachte zal zich niet schuldig maken aan strafbare feiten of zich in situaties begeven die voor haar risicovol zijn en/of haar resocialisatie in gevaar brengen.
- Verdachte volgt een klinische behandeling bij de FPK in [plaats], zolang de FPK dit in overleg met de reclassering noodzakelijk acht.
- Verdachte houdt zich aan de aanwijzingen, voorwaarden, behandelafspraken en huisregels van de FPK [plaats].
- Verdachte volgt het vrijhedenbeleid zoals afgesproken is met de behandelcoördinator in samenspraak met de reclassering.

10 van 10 verdachte verblijft na uitstroming van de klinische behandeling op een door de reclassering goedgekeurd

woonadres.

- Verdachte neemt na uitstroming van de klinische behandeling deel aan de ambulante behandeling bij een ambulante forensische polikliniek, of een in overleg met de FPK aan te wijzen andere behandelinstelling, zulks zolang deze instelling in overleg met de reclassering behandeling nodig acht.

- Verdachte heeft, behoudens de periode van klinische behandeling, een dagbesteding van minimaal 16 uur per week (betaald, dan wel onbetaald).

- Verdachte geeft de reclassering en de behandel-/begeleidingsinstellingen toestemming om onderling informatie uit te wisselen. Dit met als doel stagnatie in de begeleiding te voorkomen en risicovolle situaties tijdig te signaleren.

- Verdachte geeft openheid in zaken, in het bijzonder ten aanzien van het aangaan van nieuwe partnerrelaties en een eventuele nieuwe zwangerschap en bespreekt dit met de reclassering. Indien geïndiceerd, werkt zij mee aan systeemgesprekken.

- Verdachte geeft openheid van haar financiële zaken. Indien geïndiceerd werkt zij mee aan bewindvoering/schuldhelpverlening.

Beveelt dat de opgelegde maatregel dadelijk uitvoerbaar is.

Gelast de **teruggave** aan verdachte van de in beslag genomen, nog niet teruggegeven voorwerpen, te weten:

- vier stuks medicijnen
- één diarreeremmer
- twee stuks rood papier in rode doos
- één stuk medicijn.

Heft op het reeds geschorste bevel tot voorlopige hechtenis.

Aldus gewezen door

mr R.H. Koning, voorzitter,

mr J.A.W. Lensing en mr M.L.H.E. Roessingh-Bakels, raadsheren,

in tegenwoordigheid van mr K.A.M. Oude Vrielink, griffier,

en op 26 juni 2014 ter openbare terechtzitting uitgesproken.

mr M.L.H.E. Roessingh-Bakels is buiten staat dit arrest mede te ondertekenen.